

Tartalom

Az Úr nékem Pásztorom,.....	2
Kit rejt el e gyász koporsó, lezárul fedele	3
Öltözzetek gyászruhába szent Olvasó beliek.	3
Koporsómba zárjatok, jobb lakást nem várhatok,	4
Jézus a kereszten megváltottál minket,	4
Ha letűnik a nap Éj borul a tájra.....	5
Óh mily fájdalmas érzelmek dúlnak,.....	6
Pihensz immár te jó anya, megszűntek fájdalmaid,	7
Közelebb, közelebb, Uram hozzád.....	8
Elfáradtam megpihenni hozzád térek Istenem,	9
Örök ágya vetve már, ott reá a béke vár	9
Társulati tag temetésén A sírnál:	10
Elfáradtam, megpihenni hozzád térek Istenem. .	10
Csillagsugáros égi Szűzanyánk,	11
Könyörülj irgalmas Jézus kimúlt szolgálódon. ..	12
Az Úr Jézus mindnyájunkat megváltott a keresztfán...	12
Hull a könny a koporsómra,	15
Elkísértünk téged is utolsó utadon,.....	16
Oh halandó ember, tekints szét e helyen,	18
Mennyei Szent Atyánk hozzád jöttem sírva	19

Copyright© Hulitka Róbert 2007

20

Dallam: Szent Anna, Szent Anna...

Oh halandó ember, tekints szét e helyen,
Sokat tanulhatsz itt, bár csendes itt minden.
E gyászkert az Isten veteményes kertje,
Hol az elvetett mag: az emberek teste.

Ez a csendes sírkert egyszer ér oly tavaszt,
Mely az itt nyugvókban új életet fakaszt:
Ha az ítéletnek napja lesugárzik,
A porrá vált ember újra testté válik!

Az a boldog halott, kit embertársai
Igaz szeretettel, sírva kísérnek ki,
De vígnak rajta a mennyei karok,
Hogy az égi ország eggyel gyarapodott.

Úgy éljünk tehát, hogy ne kelljen jajdulni,
Ha majd az utolsó óra fog kondulni,
E szavakat legyünk méltók meghallani:
"Jöjjetek énhozzám Atyám áldottai."

Ez a kert az Isten veteményes kertje,
Ismerjük mindnyájan „temető” a neve.
Előbb avagy utóbb mi is oda jutunk,
De lelkünk égbe száll s felderül hajnalunk!

18

Temetési énekek

2007

1

Beszentelésre

Kit rejt el e gyász koporsó, lezárul fedele
Egy szerető jó anyának, nyugszik itt porteste.

Földi gondját mind letéve ez lesz már nyughelye,
Bút és gondot elfeledve itt talál békére.

Kik szerették tiszta szívből bánkódnak miatta,
Hull a könnyük érte, kit ma elföd bús sírhantja.

Ám de szűnjék zokogástok, mert a sír öléből
Nincsen, aki a világnak végnapján nem kél föl.

Ott őt újra látni fogja, aki csak szerette,
Jézus hozzád így könyörgünk: Vedd föl őt egekbe!

Öltözzetek gyászruhába szent Olvasó beliek.
Mert a halál leszakított egy rózsát közületek.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjon békességben.

Rózsakoszorúnk egy ága halva fekszik előttünk,
A békességnek álmába, már elköltözött tőlünk.
Imádkozzunk érte...

Míg élő volt e világban egy szív s lélek volt velünk,
Mert a drága Rózsafüzér Összeolvasztá velünk.
Imádkozzunk érte...

3

Temetőben:

Dallam: Biborpiros szép rózsá...

Elkísértünk téged is utolsó utadon,

Lelekédért imádkoztunk, hogy a mennybe jusson,
Koszorúba fűztük az Olvasó titkát/imádságunk
láncát

Ezt küldjük érted égbe a szeretet szárnyán.

Temetőben itt nyugvó sok keresztény lélek.
Jézusnak szent keresztje árnyában pihentek.
Csendben várjátok itt majd a feltámadást,
De lesz az égben egykor boldog viszontlátás.

Temetőben alusszák örökös álmukat,
Ide kísértük most (mi is) ki kedves halottunkat.
Szűz Anyánk Mária vedd föl karjaidba,
Hogy megtisztulva lépjen a mennyei honba.

A temető-kertben van egy sír megásva,
Jertek ide hozzám az elbúcsúzásra.
Búcsúzom tőletek, az Isten veletek,
De én rólam soha ne feledkezzetek.

A temető-kertbe gyakran kijőjjetek,
Az én síromra is virágot tegyetek,

16

Ezért jámbor hívek ne sírjátok érte,
Hívó bizalommal nézzetek az égre.
Kérjük halottunkat, mondjon imát értünk,
Hogy mi is miként ő, egykor égbe érzünk.

Beszentelés után:

Ha letűnik a nap Éj borul a tájra

Harmatkönny ül ki a fűre és virágra,
Csöndes gyászba olvad minden a világon,
A szellőnek ajkán panasz sír az ágon.

Sok drága szó között legdrágább ez: anya!
Benne cseng az élet legtisztább szent dala.
Ha ez egyszer elvész nem pótolja semmi,
Ó mért kell jó anyánk neked sírba menni.

A koporsód előtt, fájdalommal állunk,
Összetört szíveddel minden boldogságunk.
A vigasz balzsamát öntse szívetekre,
Ki anyai szívem tőletek elvette.

Hozzad térek most már én édes Jézusom,
Segítsen kegyelmed az utolsó úton.
Adj csöndes nyugovást a sírban testemnek,
És adj üdvösséget mennyben a lelkemnek.

5

Ne sírjátok ti most én miattam,
Leszünk mi még mennyországban társak,
Ha Jézust ti nagyon szeretitek,
A halálban Ő vár majd titeket.

Mint jó anya most már elbúcsúzom
Megköszönöm minden szív jószágotok,
Kedves párom, kedves gyermekeim,
Isten áldjon összes rokonaim.

Utoljára azt kérem tőletek,
Hogy Istenhez mindig hűk legyetek,
Parancsait mindig megtartsátok,
Így lesz könnyű a ti halálotok.

Ó Jézus arra kérlek téged,
Vigasztald meg kik, siratnak engem.
Adj erőt, hogy felejsék bánatuk,
Ha egymást majd egykor viszontlátjuk.

14

A sírnál:

Dallam: Adj irgalmat, adj nyugalmat...

Pihensz immár te jó anya, megszűntek fájdalmaid,
Koszorúdon, mit elnyertél keservünk virága, nyit.
Öröm mellett te is jártad a szenvedések útját,
Most nyugalom béke vár rád és jutalom odaát.

Isten kiról hittel valljuk, hogy mindig jó s kegyes vagy,
Könnyes szemmel kérünk mostan jószágodat megmutasd
Vigasztald meg szeretteit, könnyeiket szárítsd fel
Kik koporsójánál mostan búcsúznak fájó szívvel.

Férj, leánya, unokái érezzék áldásodat,
Gondviselő jószággal vezesd életútjukat.
Emlékezzél, mint szerették, körül vették jószággal.
Áldó kezed legyen rajtunk, kérünk most imádsággal.

Tegyük hát le szép csöndesen sötét sírnak ölébe,
Hogy a fáradt anyai test pihenjen békességben.
Lelkét, pedig Uram Isten szép mennyországod várja
Kapja meg örök jutalmát tőled az édesanya.

7

Könyörülj irgalmas Jézus kimúlt szolgálódon.

Akinek végtiszteletet teszünk mai napon.
Szent Olvasó társulata gyertek e gyászos pompára
Mária rózsája.

Rózsakoszorú egy ágát ma sírba kísértük,
A békességnek álmára, föld gyomrába tettük.
Itt aludja hosszú álmát, kérjük érte Szűz Máriát
Nyerjen nyugodalmat.

Míg itt élt a társulatban, egy szív volt mi velünk.
Mert a szép rózsakoszorút egybe fonta velünk.
Szent titkai örvendetes, fájdalmas és dicsőséges,
Legyen üdvösséges.

Édesanyánk Szűz Mária fogadd oltalmadba,
Szent Fiadnál, a Jézusnál, légy oltalmazója.
Vidd őt a Jézus jobbára élő rózsáid sorába,
Örök boldogságba.

Az Úr Jézus mindnyájunkat megváltott a keresztfán

Lelkünket Ő megmentette saját élete árán.
Jézus tiszta vérző Szívét imádjuk buzgósággal.
A vallásos jámbor lélek alázatosságával.

Elfáradtam megpihenni hozzád térek Istenem,
Te hívednek nagy jutalmul szent nyugalmat adj nekem.
Az életnek baját, terhét vállaimról levevéd,
Nyugton fekszem koporsómban, lelkem vágyva tör feléd.

Jártam Uram az életnek tövises nagy utjait,
Bocsásd meg ha gyarlóságom olykor tán tév utra vitt.
Emlékezzél megbotlottam, de bánkódtam vétkenem,
Benned bíztam, s földi pályám benned bízva végezem.

Áldásoddal halmoztál el, hála érte Istenem,
Uram lássad, hogy másoknak áldás lett az életem.
S ha a bűnnek veszélyébe estem sok hibám miatt,
Áraszd reám ó kegyelmes segítő malasztodat.

És áld meg e szűk koporsót, s e gyászos szent ágyamat,
Nyugtasd benne fáradt testem, míg a nagy nap felvirrad.
Lezárt ajkam újra zengjen öröm éneket Neked:
Tied voltam mindörökre legyek Uram a Tied.

Dallam: A keresztfához megyek

Örök ágya vetve már, ott reá a béke vár

Porból lett s a porba tér.
Csak te Atyánk szent karodat,
Nyújtsd az elfáradt vándornak,
Hajolj alá lelkéért.